

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Maja Furman

O ROBOTKU, KI JE ISKAL SVOJE SRCE

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Nastopajo

ROBOTEK

PUNČKA

AVTOMOBILČEK

DINOZAVER

ŽOGA

TELEFON

NAVITI KLOVN

LISICA SLADICA

ČEVLAJRČEK OBUTI

ČAROVNIK VSEMOGOČNI

Opombe avtorja

Igra nas, skozi prigode zapuščenih igrač s podstrešja, spominja, da so vse dragocenosti in vrednote že v nas in ne zunaj nas!

Povzetek

Na podstrešju je kup zapuščenih igrač. Med njimi je tudi Robotek, ki zase misli, da je strahopeten. Nujno bi potreboval srce, da bi postal pogumen! Zato se odpravi v veliki svet ponj. Obišče sejem, kjer upa, da bo dobil srce, a zaman. Domov, na podstrešje, se vrne brez srca in brez poguma. Pa je to res?

Starostna stopnja

3+

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

PRVA SLIKA

Na podstrešju. Polmrak. Sredi prostora je šibko osvetljen star, zaprašen zaboj. Nenadoma se iz njega zasliši praskanje, ropotanje, škrtanje. Pokrov zaboja se začne počasi dvigati. Iz njega pokuka glava robota. Vzdušje je mirno.

Glasba. *Sprva je umirjena, skrivnostna. Ko začno iz zaboja s truščem lesti igrače (punčka iz cunj, avtomobilček, otroški telefon, gumijast dinozaver, naviti klovn in pisana žoga) glasba postaja živahnejša. Glasbo na koncu preglasi trušč igrač.*

Robotek zaradi prerivanja igrač obleži na tleh ob zaboju.

PUNČKA: Stran, stran, pojdi mi s poti. Auva, vlečeš me za kitko!

AVTOMOBILČEK: Pibip, pibip, brrrrr, vuum! Kdo je tu glavni? Jaz sem glavni! Dajte prostora taglavnemu!

DINOZAVER: Jaaaazzz sem glavni! Grrrrr! Želi kdo, da ga šavsнем?! Umik, umik! Gggrrrrr!

TELEFON: Nujni klic, nujni klic! Hitro se mi umaknite, nujni klic imam! Brrriing! Brrriinnggg!

NAVITI KLOVN: Hihih, hahahahahahaha, hihihih ... Tako ste smešni, joj, trebuh mi bo počil, če mi ne napravite prostora! Hih, hahahahah ...
(*Posnema ostale igrače.*) Kdo je tu glavni, kdo je tu glavni? Kako ste smešni! Hihih, hahaha ...! Razneslo me bo od smeha!

DINOZAVER (Jezno prekine klovna.): Grrraggh! Ne smej se! Če se res razjezim, ti ne bo več do smeha, naviti klovn! Grrrrr!

Klovn se ne neha smejati. Ko dinozaver jezno renči, se klovn še bolj smeje. Začne se valjati od smeha.

ŽOGA: Doing, doing, vse vas pomendram! Doing, doing! Ne gledam kam padem, vse vas pomendram!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Robotek leži na tleh, igrače ga odrivajo, poskuša se pobrati, a mu v vsem direndaju ne uspe.

Song (vseh igrač, razen robotka).

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Zaprašene, zapuščene, na podstrešju naš je raj!

Nikomur nismo tu na poti, nič od zunaj nas ne zmoti!

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Z vseh vetrov smo se nabrale, stare, nove, smešne šare.

Kakor eden skup' držimo, Dinu našemu sledimo!

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Robotek se med tem pobere. Anteno na glavi ima zvito. Poskuša si jo poravnati. Mu ne uspeva najbolje. Drži se bolj ob strani.

DINOZAVER: Kaj bomo danes počeli?

AVTOMOBILČEK: Dirkali, kaj pa?!

PUNČKA (*Zafnano.*): Ah, neeee! Ne, ne, ne! (*Zacepeta.*) Jaz se tega ne grem in pika!

DINOZAVER: Jaz tudi ne. Gremo se strašljive, pošastne, dinozavrske igre. Jaz vas strašim in lovim, vi pa se poskrijete. Grrrr!

PUNČKA (*Cepeta.*): Ne, tudi te igre se ne grem in pika!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

KLOVN: Kaj pa bi ti počela? Bi se rada hihitala, smejala, krohotala in od smeha valjala po tleh? Hihih, hohoho, hahahaha ... Jaz sem takoj za!
Hahahaha!

PUNČKA (*Jezno in ihtavo.*): Ne! Nehaj in pika! Nočem se smejati! Nočem tega! Želim se česati, plesti kitke, plesati in pika!

TELEFON: Zakaj bi moralo biti po tvoje?! Dringdrriiingdrriing!

PUNČKA: Zato, ker bi moralo bit in pika!

ROBOTEK: Zato, ker imajo dame prednost!

AVTOMOBILČEK (*Posmehljivo.*): O ti genteleman!

PUNČKA: Pusti ga pri miru. Prav ima in pika! Lahko bi se zgledoval po njem! Vsi bi se lahko zgledovali po njem!

AVTOMOBILČEK: Da bi bil jaz taka reva?! To pa že ne!

PUNČKA: Robotek ni reva, da boš vedel! On je prijazen, ja ... In pika!

Ostale igrače se smejejo in med seboj šepetajo ter posnemajo Robotka.

ŽOGA: Reva šleva! Robotek si nič ne upa! Če bi bila jaz tako prestrašena, ne bi mogla biti žoga. Samo poglej, kako visoko moramo skakati žoge. Ne smemo se bati višine! Jupiii!

Žoga nekajkrat visoko skoči v zrak. Pade na telefon, se odbije in zadene ob navitega klovna nato pa zleti še v dinozavra. Vsi trije obležijo na tleh.

TELEFON (*Stoka.*): Auva! Glej kam padaš! Boli! Dringggg! Ddrriinnng!

NAVITI KLOVN: Hihih, hahaha, kako hecno! Kako si me zbila po tleh! Noro! Daj še!

DINOZAVER (*Jezno.*): Grrrrr! Nehaj skakati, neroda! Grrrr, razjezil se bom! Zdaj, zdaj bom šavsnil!

ŽOGA (*Skesano.*): Ups, oprostite. Nisem nalašč. Ne bom več, obljubim.

PUNČKA: To zmeraj rečeš, potem pa spet noriš in skačeš.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

DINOZAVER (*Strogo.*): Seveda ne boš več, ker te bomo za kazen zaprli v zaboju.

ŽOGA (*Jokaje.*): Nočem v zaboju. Ne, ne grem v zaboju. Tam je tak dolgčas ...

DINOZAVER: Tako sem odločil in pika. Alo, pomagajte mi žogo spraviti v zaboju.

Vse igrače, razen punčke in robotka spravijo žogo v zaboju. Žoga se upira. Ko je v zaboju, še nekaj časa glasno protestira, nato pa utihne in zaspi. Sliši se smrčanje.

DINOZAVER: Tako, opravljeno. Si še kdo želi v zaboju?

Vse igrače odkimavajo in godrnjajo.

DINOZAVER (*Grozeče se približa robotku.*): Morda ti, kup plastike in anten?

ROBOTEK (*Plaho.*): Ne, hvala.

Dinozaver se grobo zasmee. Zasmeejo tudi se ostale igrače razen punčke.

PUNČKA (*Odločno.*): Misliš, da si pogumen, dinozaver, ker nas tako ustrahuješ? Misliš, da je to pogum? To je navadna strahopetnost in pika! Ja in pika!

Vse igrače debelo pogledajo punčko nato, z dinozavrom na čelu, prasnejo v smeh.

DINOZAVER (*Se pretvarja, kot da sploh ni slišal Punčke*): Gremo se skrivalnice!

Vse igrače v en glas zavpijejo: Ja!

DINOZAVER (*Grozeče.*): Jaz vas iščem! Skrij se, reši se, kdor se more!

Vse igrače vreščijo in se poskrijejo vsaka v svoj kot. Dinozaver jih išče in pri tem renči. Nato tudi sam izgine v temo. V ozadju se sliši samo oddaljeno renčanje in cviljenje ter smeh igrač. Punčka in robotek ostaneta sama.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

DRUGA SLIKA

Robotek in punčka sta sama.

ROBOTEK: Pusti jih, punčka. Ne meni se zanje.

PUNČKA: Ni mi všeč, da se zmeraj tako norčujejo iz tebe. (*Jezno.*) In ti se jim zmeraj pustiš! Zakaj se ne postaviš zase? Moral bi se! Vsak pravi fant se postavi zase in pika!

ROBOTEK (*Žalostno.*): Saj veš, da se ne morem postaviti zase ...

PUNČKA: Zakaj ne?

ROBOTEK: Saj veš, da nimam No, ...

PUNČAK: Česa?

ROBOTEK: No, ... (*Se obotavlja.*) Srca.

PUNČKA: Zakaj zmeraj govoriš, da nimaš srca?

ROBOTEK (*Žalostno.*): Zato, ker ga res nimam.

PUNČKA: Kako veš, da ga nimaš?

ROBOTEK: Zato, ker si ničesar ne upam ...

PUNČKA (*Zamišljeno.*): Ja, to imaš pa prav. Res si plah ... Ničesar si ne upaš ... (*Jezno.*) Zato pa lahko tile tukaj delajo s teboj kar hočejo. Lahko te žalijo, te zbadajo in ti nagajajo, ti pa jim nič ne rečeš. Kar pustiš jim, da grdo ravnajo s tabo. Ja, res nimaš srca in pika!

ROBOTEK (*Vdano.*): Saj sem ti rekel, da ga nimam ...

PUNČKA (*Čez nekaj trenutkov, radovedno.*): Kako pa veš, kdaj imaš srce?

ROBOTEK (*Negotovo.*): Verjetno veš, ker si takrat pogumen ... Em, emmm, em ... Se mi zdi ...

PUNČKA (*Začudeno.*): Se ti zdi?! Saj sploh ne veš, kako je, ko imaš srce?! Sploh ne veš, kaj pomeni imeti srce?! Morda ga pa imaš, pa sploh ne veš?!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ROBOTEK: Ne, ne, ne! Zagotovo bi vedel, če bi ga imel. Bil bi pogumen! Srce ti daje pogum! Pa še tukaj notri v prsih bi ga čutil ... Vsaj tako pravijo, da je srce v prsih.

PUNČKA: Tako pravijo?

ROBOTEK: Ja. Jaz pa tu notri nimam ničesar . *(Se potolče po plastičnih prsih, da prazno zadoni.)*

PUNČKA: Kako veš, da nimaš ničesar tam notri?

ROBOTEK *(Že skoraj jezno.)*: Ali ne slišiš, kako prazno doni? *(Še enkrat, tokrat močneje udari po prsih in prazno zadoni.)* Še baterije so mi pobrali. Čisto prazno imam tu notri.

PUNČKA: Daj, naj prisluhnem! Morda pa je srce čisto majčkeno in ga zato ne slišiš. Naj prisluhnem od blizu ...

Posluša robotkove prsi.

PUNČKA: Prav imaš, nič ne slišim. Tu notri ni ničesar. Nimaš srca.

ROBOTEK *(Žalostno.)*: Saj sem ti rekel.

PUNČKA: Nisi pogumen, prsi imaš prazne, tako zelo prazne, da kar doni od praznine ... *(Tolaži robotka.)* Pa saj je vseeno ... Vseeno moj prijatelj.

ROBOTEK *(Odločno.)* Ne, ni vseeno! Jaz si želim imeti srce!

PUNČKA: Ah, daj no ...

ROBOTEK: Rad bi bil pogumen, rad bi te branil!

PUNČKA: Saj me braniš tudi brez srca.

ROBOTEK: Ampak to ni isto! Saj vidiš, da se mi posmehujejo, ko se postavim zate. Če bi imel srce, bi bil pogumen in se mi ne bi posmehovali. Bali bi se me. Zato si želim imeti srce!

PUNČKA *(Naivno.)*: Potem pa pojdi in ga poišči!

ROBOTEK *(Začudeno, dvomljivo.)*: A misliš, da bi kar šel in ga poiskal?

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

PUNČKA: Ja, seveda!

OBOTEK (*Zamišljeno.*): Kako pa ga naj poiščem, če ne vem, kako zgleda?

PUNČKA (*Tuhta.*): Saj res ... Na to sem pa čisto pozabila ...

Oba razmišljata.

PUNČKA (*Izstrelj.*): Že vem, kako boš vedel, da si našel srce! Ko ga boš našel, boš postal pogumen! Tako boš vedel, ja, saj res! (*Ploska od navdušenja.*)

ROBOTEK (*Dvomljivo.*): Kako to misliš? Ko bom zagledal srce, bom vedel, da je srce, ker bom naenkrat začutil pogum?

PUNČKA (*Navdušeno.*): Ja, točno tako boš vedel! (*Nato negotovo.*) Ko boš zagledal srce, boš postal pogumen ... Vsaj mislim, da bo tako ... (*Naenkrat odločno.*) Bravo! Tako bo in pika! (*Ploska.*)

ROBOTEK: Saj res ...

PUNČKA (*Nestrpno.*): Zdaj pa pojdi v svet in ga poišči!

ROBOTEK (*Negotovo.*): Kje je svet, punčka?

PUNČKA: Svet je tam zunaj. Pojdi tja ven, tam boš našel srce.

ROBOTEK (*Začudeno.*): Zunaj tega podstrešja?

PUNČKA: Ja, zunaj tega mračnega in zaprašene podstrešja je velik, svetel svet.

ROBOTEK (*Odločno.*): Če tako misliš, pa grem!

PUNČKA (*Navdušeno.*): Ja, pojdi in najdi svoje srce!

ROBOTEK: Nekaj srca prinesem tudi zate, če ga hočeš ...

PUNČKA (*V zadregi.*): Prav, kak majhen košček bi ga pa res imela ... Poguma ni nikoli preveč.

Tedaj iz skrinje pokuka žoga. Vsa je še zaspana in krmežljava.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ŽOGA: Kdo gre v svet?

PUNČKA (*Naveličano.*): Ah, žoga! Robotek gre v svet.

ŽOGA: Po kaj pa?

ROBOTEK: Po srce.

ŽOGA: Po srce? Zakaj?

ROBOTEK in DEKLICA (*Naveličano v en glas.*): Ah, žogaaaa!

ŽOGA: Aja. Prav. Sem že tiho. Jaz bom še malo dremala.

Žoga zazeha in se skrije nazaj v zaboj. Zopet se sliši smrčanje

ROBOTEK (*Obotavljivo.*): No, pa grem. Adijo, punčka.

PUNČKA: Počakaj vendar! V svet ne moreš iti praznih rok, čisto brez vsega!

ROBOTEK (*Naivno.*): Kaj pa naj nesem s seboj?

PUNČKA: Joj, Robotek! Vsaj robec vzemi, da si boš lahko brisal nos.

Punčka mu ponudi svoj beli robec.

ROBOTEK: Hvala, kako si prijazna. Ti ga vrnem, ko se vrnem.

PUNČKA: Na, tukaj je še sirup za prebavne težave. Saj veš, ko smo na poti, nas rado začne črvičit in trebušček rad boli. Ta sirup iz zdravilnih marjetic pa odlično pomaga pri vseh želodčnih in prebavnih težavah. Vzemi ga.

Punčka mu pomoli stekleničko z rumenim sirupom. Stekleničko in robec mu shrani v rdečo culico z belimi pikami. Robotek si jo oprta na ramo.

ROBOTEK: Misliš, da bom potreboval zdravilo?

PUNČKA: Za vsak primer ga le vzemi.

ROBOTEK: Prav. Je to ves?

PUNČKA: Zdi se mi, da sva na nekaj pozabila ... Na kaj?

Punčka razmišlja.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

PUNČKA (*Izstrelj.*): Že vem! Super bi bilo, če bi obvladal kak močan udarec, da se boš lahko branil, če te kdo napade. Kaj praviš?

ROBOTEK (*Mencaje.*): Kaj pa vem, punčka ... Jaz se ne tepem rad ...

PUNČKA: S takim močnim udarcem bi se lahko ubranil pred nepridipravom. Po svetu jih mrgoli! Nikoli ne veš, kdaj ti kak udarec pride prav.

ROBOTEK: Ampak jaz ne znam udarit ...

PUNČKA: Ti bom jaz pokazala. Poglej, samo takole zamahneš in je!

Punčka kaže udarec z roko in zraven spušča bojevniške glasove. Robotek jo posnema. Končno mu uspe!

ROBOTEK: Uspelo mi je! Znam udarit!

PUNČKA: Bravo! Zdaj mislim, da imaš vse za na pot; robec, sirup in znaš udarit! Zdaj lahko greš.

ROBOTEK: Grem. In kmalu se vrnem s srcem. Adijo, punčka!

PUNČKA: Adijo, moj junak!

Song (robotek)

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

od praznine in strahu!

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

tam pogum bo, nič ledu!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Našel svoje bom srce!

Robotek odhaja in poje. Punčka je vzhičena, ploska, mu maha in si na skrivaj obriše solzico.

TRETJA SLIKA

Sejem želja. Živahen sejemski vrvež (v ozadju zvok lajne, smeh, klici prodajalcev ...). Stojnica Lisice Sladice. Obložena je z raznovrstnimi slaščicami.

Song (lisica)

Njami, njami, njmam, vse slastno vam prodam!

Cmoka, cmoka, njam, vas rada posladkam!

Sladka sem kot med, še bolj kot medenjaki!

Njami, njami, njmam, v sladkanju sem prvak!

Njami, njami, njmam, vse slastno vam prodam!

Cmoka, cmoka, njam, vas rada posladkam!

Vas vabim v svoj svet, med sirupe in med.

Vstopite vanj vsi, tu sladke so reči!

Njami, njami, njmam, vse slastno vam prodam!

Cmoka, cmoka, njam, vas rada posladkam!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Mimo pride Robotek.

LISICA (*Osladno.*): Dragi kupec, kupi kakšno slastno slaščico! Kupi, kupi, ne bo ti žal. Za ceno dveh sladici, dobiš tri! Kupi, kupi! Samo danes tako ugodno! Ne izпусти priložnosti! Že jutri je več ne bo ...

ROBOTEK (*Se odkašlja.*): Najlepša hvala. Res imate zanimivo ponudbo, a ne ponujate tistega, kar iščem ...

LISICA (*Osorno.*): Ne ponujam tistega, kar iščeš? Zagotovo ponujam! Saj sem vendar najboljša trgovka! Daleč naokoli ni take! Samo povej, kaj iščeš?

ROBOTEK: Jaz ne iščem slaščic, čeprav so tele vaše videti zelo okusne in mamljive. Iščem srce.

LISICA (*Se zasmije*): Kdo pravi, da ga nimam? Haha. Poglej, da ga imam! (*Pokaže veliko rdeče lectovo srce. Robotek ga vzame v roke in si ga ogleduje.*)

ROBOTEK: Hvala za trud, ampak to srce ni pravo. Ni to, ki ga iščem.

LISICA (*Jezno.*): Kako veš, da ni pravo? Saj ga še sploh pokusil nisi! Tako slastno je, tako omamno diši in tako čudovito redeče barve je!

ROBOTEK: Vem, da ni pravo, ker čutim, da nisem nič bolj pogumen, ko ga takole držim v rokah ... Samo pogledati bi ga moral in postati pogumen. Pri tem srcu ne čutim ničesar ...

LISICA: Pogumen? Zaradi srca? Zdaj pa že trosiš neumnosti! Da bi bil kdo zaradi srca bolj pogumen?! (*Zasanjano.*) Zaradi srca si lahko samo bolj zaljubljen! (*Se smeje.*) Nisi resna stranka. Ne moti me več, nisi pravi kupec. Pojdi in mi daj mir. Posvetiti se moram pravim strankam. S teboj izgubljam čas, čas pa je denar!

LISICA (*Mrmra sama zase.*): Da to srce ni pravo?! Pa še kako je pravo lectovo srce!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Lisica zagrizne v lectovo srce in košček se ji zatakne v grlu. Začne hlastati za zrakom. Robotek to vidi in ji priskoči na pomoč. Pri tem lisica krili s tačkami in hlasta za zrakom.

ROBOTEK (*Jo miri.*): Počasi, Sladica, nikar ne krili tako. Umiri se. Takole, ena, dva tri! (*Lisico udari po hrbtu, da ji izleti košček.*)

Lisica izpljune košček.

LISICA (*V zadregi.*): Hvala ...

ROBOTEK: Ah, tudi, ti bi to naredila zame.

LISICA (*Pretirano prijazno.*): Ja, seveda bi, seveda!

ROBOTEK. (*Zadovoljno.*): Saj sem vedel, da bi.

LISICA (*Zamišljeno.*): Samo nekaj mi ni jasno ...

ROBOTEK: Kaj ti ni jasno?

LISICA: Zakaj iščeš srce, če pa ga že imaš?

ROBOTEK: Nimam ga! Zagotovo ne! Če imaš srce, si pogumen. Jaz pa nisem ...

LISICA (*Začudeno.*): Pa saj si ravnokar ... Ah, pustiva to. Veš kaj, tole srce ti podarim. V zahvalo, ker si me rešil. (*Mu ponudi oglodano lectovo srce.*) Nikoli ne veš, morda ti pa še kdaj prav pride.

ROBOTEK (*Navdušeno.*): Hvala! Ne bi bilo treba ...

LISICA: Malenkost. Tega srca tako ali tako ne bi nihče kupil, ker sem ga že malo načela ... Skratka, z njim bi bila sama izguba.

ROBOTEK: Hvala, res!

Robotek srce shrani v culico.

LISICA: No, dragi prijatelj, zelo rada bi še klepetala s tabo, a me delo kliče. Bo treba kaj zaslužiti. Ne zameri, ampak posvetiti se moram novim strankam.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ROBOTEK: Tudi meni se mudi. Še danes bi rad našel srce. Srečno, Sladica.

LISICA: Srečno, robotek!

Robotek zapusti stojnico Lisice Sladice. Lisica kliče in vabi nove kupce k svoji stojnici.

Song (robotek).

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

od praznine in strahu!

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

tam pogum bo, nič ledu!

Našel svoje bom srce!

ČETRТА SLIKA

Stojnica čevljarčka Obuti. Čevljarček je godrnjav in siten starček. Ves čas zabija žeblje v podplat oguljenega, starega čevlja in sam zase nekaj godrnja. Vsake toliko časa povabi k stojnici.

Song (čevljarček)

Čevlji, škornji in sandali,

bodo noge varovali,

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

če ostali bodo celi,

brez vseh lukenj, čisti, beli!

Ko bo v podplatu zazijala

velika luknja kot omara,

takrat k meni pohitite,

za podplate ne skrbite!

Jaz, čevljarček, vam povem,

vse popraviti znam in vem!

Ko bo v podplatu zazijala

velika luknja kot omara,

takrat k meni pohitite,

za podplate ne skrbite!

ČEVLAJRČEK: Pridite, kupite nove čevlje! Take, ki vam bodo kot ulite! Pridite, kupite! Če ne kupite, prinesite stare, luknjaste čevlje! Vse popravim: podplate, zadrge, vezalke, konice, pete, prišijem gumbe ...

Robotek se ustavi pri njegovi stojnici. Radovedno ga opazuje pri delu.

ČEVLJARČEK (*Jezno.*): Kaj zijaš? Če ne nameravaš kupiti čevljev ali škornjev ali copat, pojdi stran! Imaš morda kaj od tega za popraviti?

ROBOTEK (*V zadregi.*): Ne, nimam ...

ČEVLJARČEK (*Jezno.*): Potem pojdi stran! Ne potrebujem zija!

ROBOTEK (*Zmedeno in prestrašeno.*): Samo gledam, kako dobro vam gre od rok.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ČEVLJARČEK (*Važno.*): Seveda mi gre dobro od rok, če sem pa mojster. In to mojster stare šole. Takih čevljarjev, kot sem jaz, ni več! Ha, Obuti sem, najboljši čevljarček daleč naokoli!

ROBOTEK (*Plaho.*): Prodajate in popravljate samo čevlje?

ČEVLJARČEK (*Začudeno.*): Kako to misliš - samo čevlje?! Kaj pa pričakuješ, da bi še lahko dobil na moji stojnici od takega mojstra, kot sem jaz?

ROBOTEK: Mislil sem, če slučajno ponujate tudi kakšno srce?

ČEVLJARČEK (*Se krohota.*): Prosim?! Srce? Misliš, tako srce, z luknjo v podplatu? (*Visoko v zrak dvigne star, oguljen čevelj, v katerega zabija žebelj.*) Da bi mojster Obuti lahko zakrpal srčku luknjo v podplatu?! Ojoj, takšne šale pa še ne! Nasmejaj si me do solz! Ljudje, ste slišali?! Poba bi rad, da mu prodam srce! Hahahaha, hiiihiiiihi, hahah ...

ROBOTEK (*Prekine čevljarčkov smeh.*): Ne, ne iščem srca z luknjo v podplatu! Iščem srce, ki bi me naredilo pogumnega!

ČEVLJARČEK: Oprosti poba, žal, tudi takega srca, ki bi te napravilo pogumnega, nimam. (*Zopet prasne v smeh.*)

Čevljarček se med smehom udari s kladivom po prstu. Predirljivo zastoka.

Robotek mu priskoči na pomoč.

ROBOTEK: Dajte prst sem. Zavil vam ga bom v svoj robec.

Čevljarček Robotku pomoli prst in ta mu ga najprej malo popiha in nato zavije v bel robec.

ROBOTEK: Še boli?

ČEVLJARČEK (*Jokaje.*): Čisto malo ...

ROBOTEK: Dobro stisnite robec, malo podržite in bolečina bo hitro minila.

ČEVLJARČEK (*Obotavljivo.*): Hvala ...

ROBOTEK (*Veselo.*): Malenkost! Vesel sem, če lahko pomagam.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Robotek se že odpravlja. Čevljarček ga ustavi.

ČEVLJARČEK (*Obotavljivo.*): Mislim, da ne potrebuješ srca ...

ROBOTEK (*Odločno.*): O, pa še kako ga potrebujem! Tukaj notri je čisto prazno. (*Se potolče po prsih.*)

ČEVLJARČEK: Čudno ... Zdiš se mi dober in pogumen fant ...

ROBOTEK: Tako se vam samo zdi.

ČEVLJARČEK: Morda ...

ROBOTEK: Zdaj pa grem in poiščem srce! Še veliko stojnic moram obhodit.

ČEVLJARČEK (*Obotavljivo.*): Izvoli, vzemi te copatke.

Čevljarček mu pomoli velike roza copate z zelenimi pikami.

ROBOTEK (*Presenečeno.*): Kako so lepi! Ampak ne morem jih kar vzeti ...

ČEVLJARČEK: Vztrajam, da jih vzameš! V zahvalo, ker si mi oskrbel prst. Teh copat tako ali tako ne bom nikoli prodal, ker so zelo veliki.

ROBOTEK: Kako veliki pa so?

ČEVLJARČEK: Številka je 158! Nihče nima takih nog.

ROBOTEK: Vau, kako so gromozanski! Super! Z veseljem jih vzamem! Noro! Hvala!

ČEVLJARČEK (*Se zadovoljno muza.*): Malenkost, malenkost ...

ROBOTEK: Zdaj pa moram res dalje. Hvala in srečno!

Robotek copate obesi na palico culice.

ČEVLJARČEK: Veliko sreče, poba!

Čevljarček se zasmije in pomaha Robotku. Robotek odide dalje. Čevljarček pa še kar drži svoj prst zavit v robček in stoka.

Song (robotek).

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

od praznine in strahu!

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

tam pogum bo, nič ledu!

Našel svoje bom srce!

PETA SLIKA

Nad stojnico visi napis Vsemogočni. Vsa stojnica je odeta v pisano svetlobo, v rahle meglice – v čarobno vzdušje. Čarovnik z dolgo sivo brado, z visokim koničastim črnim klobukom, v svetlečem vijoličnem ogrinjalu, z globokim glasom vabi na svojo stojnico.

Song (čarovnik)

Pri meni nič ni nemogoče,

vse, kar rabiš tu dobiš!

Čarobne napoje za sonca in toče,

jok in smeh in vetra piš!

Hokus – biskus, pokus – čir,

zdaj si princ, zdaj netopir!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Hokus – bisksus, pokus – čar,

zdaj si hlapec, zdaj vladar!

Čarovnije so vsakdanje,

kot bi zjutraj mazal kruh!

Uresničim vaše sanje,

zanje, veste, nisem gluh!

Hokus – biskus, pokus – čir,

zdaj si princ, zdaj netopir!

Hokus – bisksus, pokus – čar,

zdaj si hlapec, zdaj vladar!

Robotek se počasi približuje stojnici. Začne kašljati, ko vstopa v dimne meglice, ki obdajajo stojnico. Ko čarovnik sliši, da robotek kašlja, se začne jeziti.

ČAROVNIK: Kaj pa je zdaj to? Kakšne manire pa so to? Tako žališ mojo stojnico in moje čarovnije?! Kašljaš?! Kašljaš zaradi mojega čarobnega dima? Ali veš, da brez tega dima ne bi bilo čarovnij?! Predrznost pa taka! Pride in kašlja ob moji stojnici!

ROBOTEK (*Med kašljanjem.*): Ne želim vas užaliti, gospod Vsemogočni! Dim me draži, to je vse ...

ČAROVNIK: Imam rešitev za tvojo težavo! Super protidimni čarobni napoj! Samo trenutek ...

Čarovnik išče med razstavljenimi stekleničkami. Zaradi dima slabo vidi.

ČAROVNIK: Evo, tukaj je! Izvoli obiskovalec. Protidimni napoj! Sto triindvajset cekinov in napoj je tvoj!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Dim se med tem že redči.

ROBOTEK: Hvala gospod, ampak jaz ne iščem takšnega napoja.

ČAROVNIK (*Prekine Robotka.*): Kaj pa potem iščeš? Imam vse, kar potrebuješ!

ROBOTEK: Iščem srce.

ČAROVNIK: Srce?!

ROBOTEK: Ja, srce! Ga imate?

ČAROVNIK: Kakšno srce? Zaljubljeno, začarano, žalostno, strto ...?

Ihtavo brska med stekleničkami in išče srce. Pri tem mu stekleničke letijo po tleh. Čarovnik se ne zmeni zanje, še kar mrzlično išče srce.

ČAROVNIK: Če nimam srca, imam pa zagotovo čarobni napoj zanj. Torej, kakšnega bi želel?

ROBOTEK: Želel bi pogumno srce! Ga imate?

ČAROVNIK: Počakaj trenutek ... Samo sekundico ...

Čarovnik še zmeraj šari med stekleničkami.

ČAROVNIK: Aha, tukaj je! Čarobni napoj za pogumno srce. Izvoli! Tristo dvainosemdeset cekinov!

ROBOTEK: To je pa drago! Nimam denarja ...

ČAROVNIK: Brez denarja ni čarovnije, žal!

ROBOTEK: Počakajte, gospod. Kako pa naj vem, da je ta napoj res za pogumno srce?

ČAROVNIK: Poglej kaj piše na tej nalepki? *Pomoli mu stekleničko z napojem pod nos.*

ROBOTEK (*Počasi, zatikajoče bere.*): Nnnnaa ... ppoj za pppoggu ...mnno srrrrrce ... Res piše, da je to napoj za pogumno srce.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ČAROVNIK: No, saj sem ti rekel! Ga hočeš?

ROBOTEK: Prej bi ga rad preizkusil.

ČAROVNIK: Mi ne zaupaš?

ROBOTEK (*Mencaje.*): Emmm, no, saj ne da ne bi zaupal ... Samo, kaj pa če ... Tristo dvainosemdeset cekinov ni malo denarja, še posebej za napačen napoj.

ČAROVNIK (*Se vda.*): Prav. Preizkusil bom tale napoj, da ne boš rekel, da kupuješ mačka v žaklju! Dokazal bom, da sem nezmotljiv, vsemogočni čarovnik!

Čarovnik popije napoj.

ROBOTEK: Kaj pa zdaj? Kako bova vedela, da je napoj pravi?

ČAROVNIK: Postal bom neustrašen! Še bolj neustrašen kot sem že. Zdaj pa počakajva.

Nekaj časa oba tiho čakata.

Čarovnika naenkrat začne zvijati. Začne stokati, drži se za trebuh. Kolca se mu in spahuje.

ROBOTEK (*Prestrašeno.*): Kaj je zdaj to?! Kaj se dogaja?! Kakšen napoj je to?!

ČAROVNIK (*Stoka.*): Ojoj, zopet sem zamenjal nalepke z napisi! Ojoj, napačna steklenička! To je napoj proti zaprtju!

ROBOTEK (*Prestrašeno.*): Kakšen napoj?!

ČAROVNIK (*Nestrpno.*): Napoj za tiste, ki ne morejo na stranišče. Pomaga jim, da gredo lažje na stranišče. Auva! Boliii!

ROBOTEK: Počakaj čarovnik! Morda imam zdravilo za vas!

Robotek brska po culici in iz nje potegne stekleničko z zdravilom. Ponudi jo Čarovniku.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ČAROVNIK (*Nezaupljivo.*): Kakšen zvarek je to?!

ROBOTEK: To ni zvarek! To je zdravilo za želodčne težave. Spij ga, pomagalo ti bo!

ČAROVNIK (*Dvomljivo.*): Naj ti zaupam?

ROBOTEK: Kakor želiš.

ČAROVNIK: Preveč boli, da bi razmišljal. Spil ga bom pa bo, kar bo! Slabše ne more biti!

Čarovnik spije zdravilo. Takoj se počuti bolje!

ČAROVNIK (*Navdušeno.*): Saj ti si vendar pravi čarovnik! Tole je odličen napoj! Pomagal je! Nič več me ne boli trebuh!

ROBOTEK: To ni napoj. To je zdravilo iz zdravilnih marjetic. Pomaga pri težavah z želodčkom in prebavo ... Vsaj tako je rekla Punčka ...

ČAROVNIK: Kakor koli, pomagalo je! In to je super!

ROBOTEK (*Zamišljeno.*): Veš kje bi lahko dobil srce?

ČAROVNIK (*Malo razmišlja.*): Hm, hm, hm ... Kaj pa vem. Misil sem, da ti bom lahko pomagal ... Pa sem vse pomešal. Skoraj bi ti dal napačen napoj. Ojoj! Res bi ti rad pomagal, a mislim, da ti ne morem in ne znam ...

ROBOTEK (*Razočarano.*): Škoda ... Torej se bom moral domov vrniti brez srca.

ČAROVNIK: Lahko pa se vrneš s temle čudežnim napojem, izvoli.

Robotku pomoli stekleničko.

ROBOTEK: Za kaj pa je ta napoj?

ČAROVNIK: Piše, da je za prijateljstvo. Ne vem pa, če je res ... Morda sem zamešal nalepke ali pa stekleničke ali pa kar napitek ... Ne vem. Vseeno vzemi. Podarjam ti ga v zahvalo, ker si me odrešil bolečin.

ROBOTEK: Hvala! Vzamem. Morda pa pride kdaj prav ...

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ČEROVNIK (*V zadregi.*): In ne bodi hud, če napoj ne bo pravi ... Če ne bo za prijateljstvo ...

ROBOTEK (*Veselo.*): Nič ne skrbi, Vsemogočni. Rad imam presenečenja!

Robotek vtakne stekleničko v culico. Oba se smejeta.

ROBOTEK (*Se zresni.*): Žal mi je, da nisem našel srca.

ČAROVNIK (*Ga spodbuja*): Morda ga najdeš na kakem drugem sejmu.

ROBOTEK: Pozno je že in vrniti se moral bom nazaj na podstrešje. Punčko bo skrbelo. Se bom pač moral sprijazniti, da nikoli ne bom imel srca in da bom ostal strahopetec!

ČAROVNIK: Ne bodi žalosten. Kadar koli lahko pri meni dobiš kakršen koli napoj! Poskusil bom zmešati tudi takega za pogum.

ROBOTEK: To ni isto. Jaz želim srce, ki me bo napravilo pogumnega, ne napoja...Hvala vseeno ...

Robotek zapusti čarovnikovo stojnico. Čarovnik godrnja sam zase in brska med stekleničkami – kot da nekaj išče – godrnja in se jezi.

Song (Robotek).

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

od praznine in strahu!

Našel svoje bom srce,

v prsi si ga bom pripel!

V njih donelo več ne bo,

tam pogum bo, nič ledu!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Našel svoje bom srce!

ŠESTA SLIKA

Zopet zaprašeno podstrešje. Na sredi podstrešja zaboj, ob njem sloni Punčka. Zgleda kot da spi. Vse je tiho, mirno.

ROBOTEK (*Tiho.*): Pst! Pst! Punčka, me slišiš?

Punčka se predrami.

PUNČKA (*Se razveseli.*): Robotek?! Si že nazaj?

ROBOTEK (*Žalostno.*): Nisem imel sreče, veš ...

PUNČKA: Nisi našel srca?

ROBOTEK (*Žalostno.*): Ne, nisem, žal ...

PUNČKA (*Ga poskuša razvedriti.*): Nič hudega, nič hudega! Važno je, da si se živ in zdrav vrnil! Srce boš že našel. Tudi pogumen boš nekoč, boš videl!

ROBOTEK: Ah, nikoli ne bom imel srca. Nikoli ne bom pogumen ...

Robotek se razočaran sesede na tla. Punčka se stisne k njemu in ga boža po glavi.

PUNČKA: Kaj pa imaš v culici?

ROBOTEK: Nekaj sem prinesel iz sejma.

Skupaj pokukata v culico.

ROBOTEK (*Pomoli lectovo srce Punčki.*): To je zate!

PUNČKA (*Veselo.*): Zame si ga prinesel?

ROBOTEK: To je lectovo srce.

PUNČKA (*Začudeno.*): In nekaj ga manjka ...

ROBOTEK: Lisica ga je po odgriznila ...

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Oba se smejeta.

PUNČKA (*Veselo.*): Meni je tudi tako všeč! Četudi ga malo manjka! Hvala, Robotek.

SEDMA SLIKA

Prilomasti Dinzaver. Renči in grozi.

DINOZAVER: Groarh! Grrr! Kje ste vsi?

Robotek in Punčka se zdrzneta. Videti je, da ju je strah.

DINOZAVER: Kaj pa vidva tukaj? Kje so ostali?

PUNČKA (*Ima dovolj Dinzavrovega renčanja.*): Zakaj tako renčiš! Nehaj že vendar renčati!

ROBOTEK (*Zelo pogumno.*): Punčka ima prav! Nehaj renčati in s temi svojimi ogromnimi tacami lomastiti po naokoli! Na, obuj si copate, da ne boš tako topotal s temi bosimi tacami!

Robotek mu pomoli ogromne copate, ki jih ima obešene na palici culice.

DINOZAVER (*Začudeno*): Kaj praviš? Da lomastim? Da imam velike tace?

ROBOTEK (*Odločno, pogumno*): Ja, ogromne tace imaš in lomastiš z njimi naokoli! Takšen hrup zganjaš! Takoj obuj copate!

DINOZAVER (*Presenečeno*): So copati res zame?

ROBOTEK: Ja, izvoli jih! Tvoje so!

Dinzaver si natika copate in zadovoljno godrnja.

DINOZAVER: Mmmm, kako so mehki! Mmmmm, kako so topli! Hvala, Robotek! Hvala za tako udobne copate! Komaj čakam, da jih pokažem ostalim!

Dinzaver vesel odtaca v velikih copatah in vzklika ter kliče ostale igrače.

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

DINOZAVER: Poglejte, pogledajte, nove copate imam!

Robotek in Punčka se zarotniško smejeta!

OSMA SLIKA

Punčka in Robotek sta sama.

PUNČKA (*Začudeno.*): Si opazil, Robotek?

ROBOTEK: Ja, opazil sem, copati so mu kot uliti!

PUNČKA: Nisem mislila tega!

ROBOTEK: Kaj pa?

PUNČKA: Dinozavru si se postavil po robu! Nisi se ga bal! Bil si pogumen!
Imaš srce!

ROBOTEK (*Ne more dojeti, da je res.*): Vau! Sem bil to res jaz?!

PUNČKA (*Navdušeno.*): Imaš srce! Imaš srce! Jupii, imaš srce!

ROBOTEK: Ne spomnim se, da bi ga bil dobil ali kupil na sejmu ...

PUNČKA: Saj ni važno! Imaš srce! Jupiiii!

Punčka vriska in poskakuje.

ROBOTEK (*Se čohlja po glavi, za anteno.*): Kako je to mogoče? Ne spomnim se, res ne ...

Punčka še kar skače. Pri tem skoči na culico in zdrobi stekleničko v njej.

PUNČKA: Kaj je bilo zdaj to?

ROBOTEK: Joj, razbila si moj čudežni napoj! Pozabil sem ga v culici. Ojoj!

Iz culice se pokadi moder dim.

PUNČKA (*Prestrašeno.*): Kaj pa zdaj? Kaj se bo zgodilo? Kakšen napoj je to?

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Punčka kašlja zaradi dima, ki se širi.

ROBOTEK: Napoj za prijateljstvo ...

DEVETA SLIKA

S truščem pridrvita Telefon in Dinozaver. Zajame ju dim. Kašljata. Dim se razblini. Zagledata Robotka in Punčko. Telefon začne veslo vzklikati.

TELEFON: Robotek je nazaj! Naš dragi prijatelj se je vrnil! Drrring!

DINOZAVER (*Ganjeno.*): In prinesel mi je te čudovite copatke! Takega darila še nikoli v življenju nisem dobil. (*Komaj zadržuje solze.*) Pravzaprav je to moje prvo darilo v življenju! Kako čudovit prijatelj si, Robotek! Kako si vedel, da si želim točno take copatke?

ROBOTEK (*Presenečen od vsega dogajanja.*): Emmm ... Saj nisem ved ... Hočem reči, ko sem jih zagledal, so se mi zdeli kot uliti zate!

TELEFON (*Vzhičeno, ganjeno.*): Aaaahhhhh! Drrriing, dring, drrriing! In kako pogumen si, da si upal v tisti veliki svet tam zunaj?!

PUNČKA (*Ponosno.*): Robotek je naš junak! Barvo za našega junaka!

DINOZAVER In AVTOMOBILČEK v en glas: Bravo za našega junaka! Barvo za Robotka!

Dim prijateljstva se je že razblinil.

DESETA SLIKA

Pridrvita Avtomobilček in Naviti klovn. Avtomobilček se zaleti v Robotka.

AVTOMOBILČEK (*Izziva Robotka.*): Kdo je zdaj pogumen? Si upaš z mano tekmovati kdo je hitrejši? A? Si upaš? Si upaš? Bibiip!

NAVITI KLOVN (*Prasne v smeh.*): Hohoho, kako sta smešna! Avtomobilček izziva Robotka na dirko! To bo hec! Kako bo smešno! Hihih, hohoo ...

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Robotek je tiho.

AVTOMOBILČEK (*Zmagoslavno.*): Ne upaš si na dirko z mano! Sem vedel, da si reva!

PUNČKA (*Pogumno.*): Ni, reva! On je junak! V svet si je upal po srce!

DINOZAVER: Nihče ne bo žalil mojega prijatelja, ki je šel v svet in mi prinesel te ljubke copatke!

AVTOMOBILČEK (*Pogumno, izzivalno*): Naj pokaže srce, če ga je res prinesel!

ROBOTEK (*Sramežljivo.*): Nisem ga našel ... Žal ...

KLOVN (*Se krohota.*): Hihhi, hohoho ... Ni ga našel! Sploh ni našel srca! Vrnil se je praznih rok! Hihhi, hohoho ... Česa tako smešnega pa še ne!

DINOZAVER (*Klovna jezno prekine.*): Dovolj! Res ni prinesel srca, je pa prinesel copatke zame! Dovolj smeha!

Klovn se prestraši Dinezavra, zato se potuhne in umakne.

ENAJSTA SLIKA

Iz zaboja pokuka zaspana žoga.

ŽOGA (*Zaspano, zmedeno.*): Kaj se dogaja? Ha?!

Igrače je ne slišijo, ker so glasne, se prerekajo.

ŽOGA (*Glasno in pri tem skoči iz zaboja*): Kaj se greste?! Ne morem dremati!

Nihče je ne sliši. Žoga pri tem skoči na avtomobilček, se odbije in pade na klovna, nato na dinezavra. Avtomobilček cvileč oddirja stran. Klovn se vrti na mestu in se kar smeje, kot da je pokvarjen.

DINOZAVER (*Jezno.*): Žoga?! Kaj spet počneš?!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

ŽOGA (*Prestrašeno, skesamo*): Če me pa drugače nihče ne sliši ... Nihče me ne opazi ...

DINOZAVER: Skoraj bi pomendrala moje nove copatke!

ŽOGA: Oprosti, nisem nalašč ... Nisem jih hotela poškodovati ...

DINOZAVER: Za kazen greš v zaboj! Takoj zdaj! In nobenih ugovorov!

Žoga se upira. Ostale igrače se hihitajo. Dinozaver spravi žogo v zaboj.

Punčka in Robotek se ves čas držita ob strani.

ROBOTEK (*Pogumno*): Izpusti žogo, saj ni skočila nalašč.

DINOZAVER (*Strogo*): Če ne bo kaznovana, si ne bo nikoli zapomnila, da ne sme skakati vsepovprek! To početje je nevarno! Mar nisi videl, da je skoraj pomendrala moje čudovite copatke?

PUNČKA (*Jezno zacepeta*): Grrrrr! To ni pošteno in pika!

Iz zaboja se zasliši smrčanje žoge. Vsi se hihitajo.

DINOZAVER: Zdaj pa dovolj! Vabim vas k sebi, da nazdravimo mojim novim copatkom! Imam odličen, slasten dinozavrovski sok iz malin!

Vse igrače v en glas: Jupiiiiii!

Vse igrače odidejo. Tudi Robotek in Punčka jim sledita. Med tem pojejo pesem.

Song (vseh igrač).

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Zaprašene, zapuščene, na podstrešju naš je raj!

Nikomur nismo tu na poti, nič od zunaj nas ne zmoti!

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

Z vseh vetrov smo se nabrale, stare, nove, smešne šare.

Kakor eden skup' držimo, Dinu našemu sledimo!

Direndi, direndaj, ne sprašujte nas zakaj!

DVANAJSTA SLIKA

Zaspana žoga pokuka iz zaboja.

ŽOGA: Halo?! Kje ste vsi?! Hej, Dinzaver? Kje ste? Kdo je dobil nove copatke?

Vse je tiho. Ni odgovora.

ŽOGA (Zeha.): Bom pa še malo zadremala ...

Žoga se pokrije s pokrovom. Slišimo smrčanje iz zaboja.

Glasba.

ZASTOR

O robotku, ki je iskal svoje srce

Maja Furman, 2013